

Men af praktiske grunde må der sættes en frist, da en række praktiske arrangementer, bl.a. af beregningsmæssig art, kan være påkrævede. Fristen efter § 10 er sat til 6 måneder. Denne frist er fastsat under hensyntagen til, at overtrædelser hurtigt bør bringes til opmærksomhed, og at en længere frist kan udløse næsten uoverkommelige opgørelsesproblemer, erstatningskrav m.v.

Fristen på 6 måneder løber fra det tidspunkt, hvor ugyldigheden fastslås ved aftale eller en endelig afgørelse af Finanstilsynet, en domstol, en voldgiftsret eller Erhvervsankenævnet. Bestemmelsen om ugyldighed regulerer ikke fastsættelse af krav om efterbetaling eller erstatning i tilfælde af, at en ordning kendes ugyldig. § 12 giver en forældelsesfrist desangående, men loven regulerer ikke i øvrigt fastsættelse af størrelsen af sådanne krav.

Til § 11

Artikel 11 i direktivet foreskriver, at der skal være beskyttelse mod afskedigelse på grund af klage over forhold vedrørende ligebehandlingsprincippet i erhvervstilknyttede sikringsordninger.

En del lønmodtagere vil allerede i dag være beskyttet mod urimelig og usaglig afskedigelse efter bestemmelserne i funktionærloven. For de overenskomstdækkede gælder tilsvarende beskyttelse, jf. f.eks. hovedaftalen. Da der imidlertid kan forekomme tilfælde, der ikke eller kun utilstrækkeligt er beskyttede, er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte bestemmelsen direkte i loven.

Krav efter stk. 3 behandles ad fagretlig vej, idet man her griber ind på et område, der er overenskomstdækket.

Bestemmelsen svarer til § 15 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselsorlov m.v. (lovbekendtgørelse nr. 875 af 17. oktober 1994).

Til § 12

Denne lov kan udløse efterbetalinger. Det er derfor nødvendigt at begrænse krav på efterbetaling mod pensionsinstitutterne og/eller arbejdsgiverne. Dette bør præciseres i loven, således at forældelse ikke afhænger af en fortolkning af forældelsesloven af 1908. Der indføres en dobbelt forældelsesfrist, nemlig dels en regel om en 2-årig forældelsesfrist, dvs. en forældelsesfrist, som udløber 2 år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket den sikrede har fået kundskab om sit krav og om det er forfaldet, dels en regel om en 5-årig forældelsesfrist, dvs. en forældelsesfrist som udløber efter at kravet er forfaldet. Tilsvarende bestemmelse gælder for andre krav grundet

i forsikringsaftalen, jf. forsikringsaftalelovens § 29 og firmapensionskasselovens § 9.

Til § 13

Under henvisning til formålet med at oprette erhvervstilknyttede sikringsordninger er det fundet nødvendigt udtrykkeligt at præcisere, at krav, der støttes på § 9 og § 11, aldrig kan rettes mod den eller de sikrede i form af krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte ydelser. Om der i kraft af andre regler er et tilbagesøgningskrav, behandler § 13 ikke.

Til § 14

Bestemmelsen fastslår de klagemuligheder, som den enkelte person har ret til, jf. artikel 10 i direktivet.

Det slås her fast, at spørgsmål om ligebehandling efter denne lov henhører under de almindelige domstole, dog undtaget de spørgsmål, som afgøres af Finanstilsynet, jf. § 15.

Såfremt spørgsmål om ligebehandling i erhvervstilknyttede sikringsordninger ikke rejses i medfør af denne lov, men i medfør af en kollektiv overenskomst, skal det derimod behandles på den for overenskomstmæssige krav sædvanlige måde, d.v.s. ad fagretlig vej. Herudover kan der efter § 17 være klagemulighed vedrørende Finanstilsynets afgørelser.

Til § 15

Efter stk. 1 fører Finanstilsynet tilsyn med lovens overholdelse, og der gælder de samme bestemmelser vedrørende Finanstilsynets beføjelser og tavshedspligt, som fremgår af §§ 237-241 i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelserne omhandler Finanstilsynets struktur med et Forsikringsråd, at de ansatte i Finanstilsynet er underlagt visse begrænsninger med hensyn til udøvelse af anden virksomhed, Finanstilsynets årlige beretning og en bestemmelse om begrænsning af klageadgang. Vigtigst er henvisningen til bestemmelsen om Finanstilsynets tavshedspligt.

Bestemmelsen i stk. 2 giver Finanstilsynet bemyndigelse til at indhente de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed efter denne lov. Finanstilsynet kan efter denne bestemmelse f.eks. kræve detaljerede oplysninger om tekniske detaljer i en pensionsaftale for at kontrollere, at loven er overholdt.

Til § 16

Bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere retningslinier, bl.a. med hensyn til regler for beregning af bidrag og ydelser og med hensyn til indberetning til tilsynet.